**Parlament Europejski**
2014-2019

*Dokument z posiedzenia*

**B8-0342/2017**

15.5.2017

# PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie strategii UE na rzecz Syrii
(2017/2654(RSP))

**Cristian Dan Preda, Arnaud Danjean, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Sandra Kalniete, David McAllister, Michael Gahler, Eduard Kukan, Tokia Saïfi, Tunne Kelam, Lorenzo Cesa, Dubravka Šuica, Bogdan Andrzej Zdrojewski**
w imieniu grupy PPE

**B8-0342/2017**

**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie strategii UE na rzecz Syrii (2017/2654(RSP))**

*Parlament Europejski*,

– uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii,

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,

– uwzględniając konwencje genewskie z 1949 r. i protokoły dodatkowe do nich,

– uwzględniając komunikat końcowy grupy działania na rzecz Syrii (komunikat z Genewy) z dnia 30 czerwca 2012 r.,

– uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 15 grudnia 2016 r. w sprawie Syrii,

– uwzględniając wspólny komunikat wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji z dnia 14 marca 2017 r. pt. „Elementy strategii UE na rzecz Syrii”,

– uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 października 2016 r. w sprawie Syrii oraz z dnia 3 kwietnia 2017 r. w sprawie strategii UE na rzecz Syrii,

– uwzględniając oświadczenie współprzewodniczących złożone na konferencji na temat wspierania przyszłości Syrii i regionu w dniu 5 kwietnia 2017 r.,

– uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia zaprzestania działań wojennych w Syrii oraz z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie Syrii, a także deklaracje wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel w imieniu UE z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie sytuacji w Aleppo, z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie domniemanego ataku chemicznego w prowincji Idlib w Syrii oraz z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie ataku USA w Syrii,

– uwzględniając sprawozdania Niezależnej Międzynarodowej Komisji Dochodzeniowej w sprawie Syrii,

– uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2118 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015) i 2268 (2016),

– uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że celem strategii UE na rzecz Syrii jest określenie, w jaki sposób UE może w większym stopniu przyczynić się do trwałego rozwiązania politycznego w Syrii w obowiązujących ramach uzgodnionych na forum ONZ oraz pomóc w budowaniu stabilności i wesprzeć odbudowę w okresie następującym po zawarciu porozumienia, gdy rozpoczną się wiarygodne przemiany polityczne;

B. mając na uwadze, że strategia UE na rzecz Syrii jest wynikiem przeglądu strategii regionalnej UE dotyczącej Syrii i Iraku oraz zagrożenia ze strony Daiszu, ostatnio zmienionej i uaktualnionej przez Radę w dniu 23 maja 2016 r.;

C. mając na uwadze, że od wybuchu wojny w 2011 r. UE, wspólnie z państwami członkowskimi, zmobilizowała ponad 9,4 mld EUR w reakcji na kryzys syryjski, zarówno na terenie Syrii, jak i w regionie, co czyni ją największym darczyńcą;

D. mając na uwadze, że w dniu 5 kwietnia 2017 r. wiceprzewodnicząca Komisji / wysoka przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, koordynator do spraw pomocy w sytuacjach kryzysowych i podsekretarz generalny ONZ do spraw humanitarnych oraz ministrowie spraw zagranicznych Niemiec, Kuwejtu, Norwegii, Kataru i Zjednoczonego Królestwa przewodniczyli konferencji na temat wspierania przyszłości Syrii i regionu, która odbyła się w Brukseli;

E. mając na uwadze, że po sześciu latach wojny pomocy humanitarnej potrzebuje 13,5 mln Syryjczyków przebywających w Syrii, w tym 6,3 mln osób wewnętrznie przesiedlonych; mając na uwadze, że 4,7 mln Syryjczyków przebywa na obszarach trudno dostępnych i oblężonych, a niemal 5 mln uchodźców syryjskich zostało przyjętych przez państwa ościenne i państwa szerszego regionu;

F. mając na uwadze, że niemal codzienne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego – takie jak ciągłe zamierzone ataki na infrastrukturę cywilną, w tym systemy dystrybucji wody, placówki medyczne i szkoły – doprowadziły do dotkliwego braku niezbędnych usług;

G. mając na uwadze, że według doniesień w dniu 4 kwietnia 2017 r. doszło do zamachu na obszarze Chan Szejkun w południowej części prowincji Idlib w Syrii, a liczne ofiary wykazywały objawy zatrucia gazem; mając na uwadze, że USA poinformowały UE, iż na podstawie swojej oceny, według której reżim syryjski użył broni chemicznej, przeprowadziły atak na wojskową bazę lotniczą Al-Szajrat w prowincji Hims w Syrii, by zapobiec rozprzestrzenianiu i stosowaniu broni chemicznej oraz zniechęcić do takich działań;

H. mając na uwadze, że w dniu 12 kwietnia 2017 r. Rosja odrzuciła rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ, w której zamierzano potępić domniemane użycie broni chemicznej w Syrii oraz wezwać rząd syryjski do współpracy przy dochodzeniu w sprawie tego zdarzenia;

I. mając na uwadze, że w dniu 15 kwietnia 2017 r. w Raszidin w zachodniej części Aleppo w Syrii zaatakowano około 5000 osób ewakuowanych z oblężonych miast Fua i Kafraja na obszary kontrolowane przez rząd; mając na uwadze, że dziesiątki osób, w tym dzieci, straciło życie, a wiele innych zostało rannych;

J. mając na uwadze, że Daisz zastrasza mieszkańców prowincji Rakka, roztaczając wizję zawalenia się zapory Tabaka; mając na uwadze, że 28 marca 2017 r. patrole Daiszu wyposażone w megafony krążyły po miejscowościach położonych na zachód od miasta Rakka, ogłaszając, że zapora „prawie na pewno zawali się” w wyniku bombardowań prowadzonych przez światową koalicję przeciwko Daiszowi;

K. mając na uwadze, że podczas czwartej rundy rozmów wewnątrzsyryjskich, która odbyła się w Genewie w lutym 2017 r., zidentyfikowano cztery obszary przyszłych negocjacji (sprawowanie rządów, konstytucja, wybory i przeciwdziałanie terroryzmowi); mając na uwadze, że w dniu 31 marca 2017 r. zakończyła się piąta runda rozmów wewnątrzsyryjskich w Genewie;

1. z zadowoleniem przyjmuje strategię UE na rzecz Syrii, w tym cele strategiczne UE dotyczące Syrii oraz cele UE na rzecz Syrii; podkreśla, że kontynuacja wojny w Syrii mogłaby doprowadzić albo do podziału kraju na podstawie różnic wyznaniowych, co mogłoby w dalszym ciągu napędzać brutalny ekstremizm i terroryzm, albo do narzucenia przez reżim kontroli wojskowej w całym kraju;

2. uważa, że wojnę uda się zakończyć tylko poprzez proces przemian politycznych wynegocjowanych przez strony konfliktu przy wsparciu specjalnego wysłannika sekretarza generalnego do spraw Syrii oraz kluczowych podmiotów międzynarodowych i regionalnych; popiera bezpośrednią pomoc UE dla odbywających się w Genewie rozmów, w których pośredniczy ONZ, obejmujących dyskusje o charakterze technicznym, które mogłyby przyczynić się do postępu w negocjacjach politycznych mających na celu zakończenie wojny oraz określenie charakterystyki tymczasowego organu rządowego zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254 i komunikatem z Genewy;

3. podkreśla, że UE podtrzyma poparcie dla zdecydowanego podejścia „cała Syria”, stanowiącego najlepszy sposób na pokonanie ograniczeń w dostępie i udzielenie wsparcia potrzebującej ludności przez wszystkie centra pomocy;

4. zaznacza, że w ramach podejścia „cała Syria” UE będzie nadal udzielać wsparcia na rzecz odporności w całym kraju; zauważa, że wsparcie to ma na celu utrzymanie kapitału ludzkiego i funkcjonowania usług w Syrii oraz umożliwienie obywatelom pozostania w domach w poczuciu godności, a w przypadku osób wewnętrznie przesiedlonych zapewnienie dostępu do podstawowych usług, co ograniczyłoby przepływy migracyjne;

5. pozytywnie przyjmuje fakt, że uczestnicy konferencji na temat wspierania przyszłości Syrii i regionu wyrazili wdzięczność za stałą hojność ościennych państw przyjmujących i ich społeczeństw, polegającą na zapewnianiu schronienia milionom osób przesiedlonych; podkreśla, że uczestnicy zobowiązali się do ofiarowania 5,6 mld EUR na rok 2017, a także podjęli zobowiązania wieloletnie w wysokości 3,46 mld EUR na lata 2018–2020; podkreśla, że dodatkowo około 27,9 mld EUR w formie pożyczek zostało przyrzeczonych przez międzynarodowe instytucje finansowe i darczyńców;

6. zdecydowanie potępia ciągłe, systematyczne, szeroko zakrojone i rażące przypadki łamania i naruszania praw człowieka oraz łamanie międzynarodowego prawa humanitarnego przez wszystkie strony, w szczególności przez reżim syryjski; wzywa do całkowitego zakończenia działań wojennych, do zakończenia oblężeń i do zapewnienia wolnego od jakichkolwiek przeszkód trwałego dostępu do pomocy humanitarnej na terenie całego kraju;

7. podkreśla, że metoda prowadzenia wojny polegająca na głodzeniu ludności cywilnej poprzez obleganie obszarów zaludnionych, jak również przymusowe wysiedlanie

ludności mogą stanowić zbrodnie wojenne lub zbrodnie przeciw ludzkości;

8. zdecydowanie potępia atak w Chan Szejkun; popiera misję rozpoznawczą Organizacji ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW), która obecnie gromadzi i analizuje pochodzące ze wszelkich dostępnych źródeł informacje dotyczące domniemanego użycia broni chemicznej; zauważa, że w dniu 13 kwietnia 2017 r. dyrektor generalny OPCW poinformował Radę Wykonawczą o natychmiastowych działaniach podjętych przez ekspertów z Sekretariatu Technicznego OPCW w celu przeanalizowania dostępnych informacji oraz o ich wstępnej ocenie, według której doniesienia są wiarygodne; z ubolewaniem przyjmuje decyzję Rosji o odrzuceniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;

9. ponownie apeluje, by osoby winne popełnienia zbrodni wojennych i zbrodni przeciw ludzkości zostały pociągnięte do odpowiedzialności i poniosły konsekwencje; podkreśla, że osoby popełniające przestępstwa przeciwko grupom religijnym, etnicznym i innym oraz przeciwko mniejszościom powinny również zostać postawione przed wymiarem sprawiedliwości; jest nadal przekonany, że ani rzeczywiste rozwiązanie konfliktu, ani trwały pokój w Syrii nie są możliwe bez rozliczenia popełnionych zbrodni;

10. domaga się poszanowania przez wszystkich prawa mniejszości etnicznych i religijnych w Syrii, w tym chrześcijan, do dalszego zamieszkiwania na terenach będących ich historyczną i zwyczajową ojczyzną, w poczuciu godności, równości i bezpieczeństwa, a także do pełnego i swobodnego wyznawania religii i przekonań bez żadnego przymusu, przemocy czy dyskryminacji; popiera dialog międzywyznaniowy służący szerzeniu wzajemnego zrozumienia i zwalczaniu fundamentalizmu;

11. popiera wysiłki światowej koalicji przeciwko Daiszowi; zauważa, że Daisz ma nadzieję, iż przez przez wzbudzenie strachu wśród mieszkańców prowincji Rakka wywrze na koalicję presję zmuszającą ją do osłabienia ofensywy lotniczej wymierzonej w tę grupę; podkreśla, że większość dochodów Daiszu nadal pochodzi z grzywien i podatków nakładanych na mieszkańców;

12. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządom i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, specjalnemu wysłannikowi sekretarza generalnego do spraw Syrii, członkom Międzynarodowej Grupy Wsparcia Syrii oraz wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt.